

af 10 Øre eller maaske mere somme Steder pr. Td. Land, og jeg synes, at Forslaget, som det her er formet, aabner Mulighed for, at selv om denne Afgift kapitaliseret indbetales i Nyderens Kasse, vil han dog bevare Retten til at færdes med Hund og Bøsse paa Vej og Sti paa Yderens Ejendom. Heldigere synes det mig, det vilde have været, om man havde formet Bestemmelsen saaledes, at man fik Vished for, at naar disse Ydelser faldt bort, faldt ogsaa de til Ydelserne knyttede Rettigheder, deriblandt ogsaa Retten til Færdsel med Hund og Bøsse, bort, saaledes at de vedkommende Ejendomsbesiddere, der hidtil har været Arvefæsteydere, i Fremtiden ogsaa paa dette Punkt ikke blev anderledes stillet end Folk, der har den fuldstændig frie Raadighed over deres Ejendom. Det er dette, synes jeg, man skulde tilstræbe, og naar det ikke opnaas ved Loven, kan jeg ikke erkende, at den paa dette Punkt er helt tilfredsstillende.

Der er ogsaa en Bestemmelse i mange Skøder, som gaar ud paa, at Arvefæsteyderen har Forkøbsret til Yderens Ejendom. Jeg vil spørge den højtærede Landbrugsminister, om Forkøbsretten kan siges med fuld Vished at høre ind under de Rettigheder, som kun har haft til Hensigt at sikre Afgiftens Erløggelse. Hvis det nemlig ikke er Tilfældet, har man jo ikke nogen Vished for, at denne Ret bortfalder samtidig med Ydelserne, og saa kan vi risikere paa det Grundlag at faa Striden rejst, selv om et Lovforslag som dette bliver ophøjet til Lov.

Ja, til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg sluttelig skal udtale, at jeg vil anse det for at være af ikke ringe Betydning, om den Forhandling, der skal finde Sted i det kommende Udvalg, kunde afsluttes snarest ske kan, thi det er nødvendigt, at der bliver Klarhed i disse Forhold. Det er nødvendigt, at de Vanskeligheder, der er opstaaet som Følge af Loven af 20. Marts, bliver bragt ud af Verden. Det er nødvendigt, at de Retstrætter, som allerede er indledede paa Grundlag af denne Lov, bliver bragt til Standning, saaledes at saavel Yder som Nyder ved, hvor Landet ligger i denne Sag. Jeg tror, at der rundt om baade i Yderes og Nyderes Kreds ventes med megen Interesse paa, at denne Sag skal blive endeligt bragt til Afslutning, og jeg vil anbefale dette høje Ting, at Forhandlingen om denne Sag maa være endt saa betids, at Lovforslaget kan blive ophøjet til Lov inden Udløbet af denne Rigsdagssamling.

Steincke: Jeg skal ikke bidrage til at forlænge denne omfattende Debat meget, men vil dog gerne sige et Par Ord i Anledning af de Bemærkninger, der faldt særlig fra det ærede 4de landstingsvalgte Medlem (Rottbøll). Ved at høre paa dette ærede Medlem, der berørte sin Utilfredshed med hele Lovens Princip, kom jeg til at tænke paa, hvad Professor Deuntzer, altsaa et højtæret tidligere Medlem af dette høje Ting, altid indprentede os Studenter paa Universitetet: at det, det kom an paa, var ikke Enighed i Konklusionen, men Enighed i Præmisserne. Jeg er bunduenig med det ærede Medlem i hans Præmisses. Det ærede Medlem udtalte blandt andet, at der her var Tale om Afløsning af et personligt Kontraktforhold mellem to Parter, som havde bestaaet i mange Aar; men netop den Omstændighed, at Kontrakten er indgaaet for mange Aar siden, under ganske andre økonomiske Forhold end dem, hvorunder vi lever i Øjeblikket, altsaa under ganske andre Forudsætninger, netop den taler for, at det offentlige griber ind, saa snart det oprindelige Grundlag er i saa høj Grad forrykket, som det er nu. I øvrigt er det ærede Medlem og det Parti, jeg tilhører, jo ogsaa ganske uenige i selve Resultatet. Han er i høj Grad imod Loven, i saa høj Grad imod den, at han end ogsaa vil finde Anledning til gennem Domstolene at stoppe sine Kolleger herinde. Vi andre vil gøre vort til at gennemføre den Ordning paa dette Omraade, som vi anser for en nødvendig Konsekvens af den Udvikling, der hidtil er foregaaet, selv om vi af principielle Grunde ikke er henrykte over denne Udvikling. Vi mener altsaa, vi er nødt til nu at gennemføre dette Lovforslag og rette de Inkonsekvenser, der er til Stede. Altsaa, vi er heller ikke enige i Resultatet med det ærede Medlem.

Til det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Peter Jeppesen), som ogsaa henvendte en kort Bemærkning til mig, vil jeg blot sige, at Kapitelstaksternes Forhøjelse jo i og for sig ikke kan begrunde Arvefæsteafgiftens Afløsning, men kun dens Begrænsning, saaledes at denne Lov altsaa ikke kan begrundes alene ved Taksternes Forhøjelse eller ved at indskrænke sig til den Bemærkning, som jeg nævnedes i Lovforslagets Motiver i sin Tid, at man havde fundet Anledning til at efterkomme Anmodningen. Det forekommer os, at det Omraade, paa hvilket vi her lovgiver, er saa vigtigt, at det havde været rimeligt at faa en mere indgaaende baade historisk og saglig, økonomisk Begrundelse, end disse Bemærkninger indeholder.